

Î N C H E I E R E

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Anatolie Grosu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Grosu împotriva Primăriei or. Codru, intervenient accesoriu Artur Roșioru cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Grosu Anatolie și menținută hotărârea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016,

c o n s t a t ă :

La 07 august 2015, Anatolie Grosu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Codru, intervenient accesoriu Artur Roșioru solicitând anularea Autorizației de construire nr. 26 din 11 mai 2015 ca fiind emisă contrar prevederilor legii și în lipsa proiectului urbanistic în detaliu pentru executarea lucrărilor de construire a unui bloc cu 6 nivele și mansardă pe str. I. Creangă, nr.30, or. Codru, mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, a adresat petiții Inspecției de Stat în Construcții, conform cărora a solicitat organizarea exercitării controlului de stat asupra respectării prevederilor actelor normative și reglementărilor în vigoare referitoare la construcția/demolarea neautorizată a unei construcții pe str. I. Creangă, nr. 30, or. Codru, mun. Chișinău, aflată în vecinătatea casei sale de locuit. Inspecția de Stat în Construcții, prin scrisoarea nr. G-187/G-363 din 18 mai 2015 l-a informat că, pentru lucrările de demolare și construire a imobilului respectiv au fost eliberate autorizații de către Primăria or. Codru.

Indică că, prin cererea nr. G-526/2015 din 01 iunie 2015 a solicitat Primăriei or. Codru să fie stabilită o dată pentru a avea posibilitatea de a studia dosarul imobilului vizat și de a face unele copii ale materialelor din dosar. Deși, în scrisoarea pârâtului nr. G-526/2015 din 12 iunie 2015, recepționată la 17 iunie 2015, se face

trimitere la un șir de acte, acestea nu au fost anexate și i s-a refuzat de a lua cunoștință de materialele dosarului.

Afirmă că, în cazul lipsei documentației de urbanism și amenajare a teritoriului, Primăria or. Codru era obligată să elaboreze o schemă de amplasare a imobilului/terenului și a rețelelor edilitare și urma a fi avizată de către arhitectul-șef al Primăriei or. Codru precum și de Centrul de Medicină Preventivă, Inspectoratul Ecologic de Stat, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale.

Susține că, lucrările de construcție la adresa indicată au fost executate cu grave încălcări. În acest sens, la data de 06 iulie 2015 a depus în adresa pârâtului o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea Autorizației de construire nr.26 ca fiind ilegală în fond, deoarece a fost eliberată contrar cadrului legal.

Remarcă că, Agenția Ecologică Chișinău, în privința construcției vizate, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 048626, din motiv că a fost edificată în lipsa avizelor organelor de mediu. Prin hotărârea nr. 01-22/28 la 15 iunie 2015 a fost dispusă sistarea lucrărilor de construcție. Însă, lucrările au continuat.

La 29 septembrie 2015, Anatolie Grosu, prin intermediul avocatului Valeriu Castraveț, a depus o cerere suplimentară prin care a solicitat anularea Autorizației de construire nr. 26 din 11 mai 2015, eliberată de Primăria or. Codru, mun.Chișinău, beneficiarului Artur Roșioru, în limita terenului privat cu număr cadastral 0131132304, deoarece este ilegală în fond și emisă contrar prevederilor legii, precum și în lipsa Proiectului Urbanistic în detaliu pentru executarea lucrărilor de construire a unui bloc S+P+4E+M, pe str. I. Creangă, nr.30, or. Codru, mun.Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Anatolie Grosu împotriva Primăriei or. Codru, intervenient accesoriu Artur Roșioru cu privire la anularea Autorizației de construire nr. 26 din 11 mai 2015 privind autorizarea construirii unui bloc locativ S+P+4E+M în limita terenului privat nr. 0131132304; s-a încasat din contul lui Anatolie Grosu în beneficiul lui Artur Roșioru cheltuielile de asistență juridică în mărime de 15000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2016 s-a admis apelul depus de Anatolie Grosu, prin intermediul avocatului Valeriu Castraveț din alte motive; s-a casat integral hotărârea din 26 ianuarie 2016 a judecătoriei Centru mun.Chișinău și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Grosu împotriva Primăriei or.Codru, intervenient accesoriu Artur Roșioru cu privire la anularea actului administrativ.

La 13 decembrie 2016, Anatolie Grosu, prin intermediul avocatului Victor Rusu, a declarat recurs împotriva deciziei din 04 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel din 04 octombrie 2016 și a hotărârii din 26 ianuarie 2016 a judecătoriei Centru, mun.Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 februarie 2017 s-a admis recursul declarat de Anatolie Grosu, prin intermediul avocatului Victor Rusu.

S-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2016, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Grosu împotriva Primăriei or. Codru, intervenient accesoriu Artur Roșioru cu privire la anularea actului administrativ, și s-a remis pricina la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017 s-a respins apelul declarat de Grosu Anatolie, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016.

La 28 iunie 2017 Grosu Anatolie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 28 martie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat că hotărârile instanțelor ierarhic inferioare au fost adoptate cu încălcarea normelor de drept material, instanța de judecată a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Remarcă că, certificatul de urbanism și autorizația de construcție contestată, au fost eliberate cu încălcarea art. 4 alin.(2) și (4) al Legii nr.163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construire.

Autorizația de construire nr. 26 din 11 mai 2015 eliberată de Primăria or.Codru se bazează pe un certificat de urbanism pentru proiectare emis cu încălcarea prevederilor legale, deoarece, acesta urmează să fie eliberat doar în temeiul documentației de urbanism și de amenajare a teritoriului stabilite în art. 6 alin.(3) din Legea Nr. 835 din 17 mai 1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului.

Declară că, proiectarea a fost permisă fără informarea (de către autoritățile administrației publice locale și de către beneficiari) și fără acordul populației care locuiește în perimetrul Zonei de Protecție Sanitară a obiectivului respectiv, or, în conformitate cu prevederile art. 3, lit. d) al Legii nr. 1515 din 16 iunie 1993 privind protecția mediului înconjurător, proiectarea, amplasarea și punerea în funcțiune a obiectivelor social-economice, se admit numai cu acordul populației care locuiește în perimetrul zonei de protecție sanitară a obiectivului respectiv, în etapele de proiectare și amplasare a acestuia, cu cel puțin 30 de zile înainte de întocmirea materialelor de atribuire a terenului.

Indică recurentul Grosu Anatolie că a fost în imposibilitatea de a prezenta raportul de constatare tehnico-științifică la examinarea cauzei în primă instanță, dat fiind faptul că efectuarea unei expertize tehnice durează, astfel raportul fiind finalizat abia la 06 mai 2016, pe când examinarea cauzei în primă instanță s-a finisat la 26 ianuarie 2016.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 15 septembrie 2017, intervenientul accesoriu Artur Roșioru a depus referință prin care a solicitat declararea recursului depus de Anatolie Grosu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Prin scrisoarea de însoțire Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 28 martie 2017 la 04 mai 2017 (f.d.71, vol.III), însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării deciziei instanței de apel. Prin urmare, recursul declarat de Grosu Anatolie la 28 iunie 2017 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Grosu Anatolie, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Grosu Anatolie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Grosu Anatolie.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Grosu Anatolie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru